

de hidtidige danske regelsæt. Ligeledes kan der, uanset de nedenfor omtalte domme ved EF-Domstolen, udvikle sig nye produkter på pensionsopsparingsområdet, der sikrer, at danske pensionssparere kan foretage opsparing hos realrentefri udbydere i udlandet. Selv om de nu foreliggende afgørelser fra EF-Domstolen ikke umiddelbart åbner mulighed for, at danske pensionssparere på kort sigt kan nytte pensionsordninger i udenlandske selskaber eller overflytte eksisterende pensionsopsparing fra danske til udenlandske institutioner, er der ingen tvivl om, at der både her i landet og i udlandet vil blive arbejdet ihærdigt på at udnytte de forskelle i pensionsbeskatningen, som realrenteafgiften er udtryk for. Danske myndigheder kan næppe hindre en sådan udvikling, der vil blive yderligere accentueret, hvis regering og et folketingsflertal i en kortere eller længere periode fastholder en uafklaret lovgivning, der reelt diskriminerer de danske udbydere af pensionsordninger.

Sammenfattende må det fastslås, at opretholdelse af realrenteafgiften rummer klare skadevirkninger både for pensionsopsparere og for forsikringsverdenen, og det må være naturligt, at et flertal nu tager skridt til at fjerne afgiften inden for et kort og på forhånd klart defineret tidsrum. Det er decideret uansvarligt, hvis man, som skatteministerens og finansministerens, helt uargumenterende og krampagtigt holder fast ved realrenteafgiften, alene på grund af kortsigtede provenumæssige motiver, der reelt kun er udtryk for de to ministres ønske om at forbruge i dag af pengemidler, der ellers skulle opspares til morgendagen.

Forholdet til EF-lovgivning

Det har længe været kendt, at EF-Kommissionen anser realrenteafgiften som diskriminerende og stridende mod Romtraktaten.

Det er bl.a. EF-Kommissionens opfattelse, at uanset at beskatningsretten tilkommer en forsikringstagers opholdsland, må det ikke medføre skatteberegningsskemaer m.v., der er komplicerede og administrativt besværlige for udenlandske selskaber. Det er endvidere Kommissionens opfattelse, at beskatningsreglerne ikke må modvirke Romtraktatens bestemmelser om frie kapitalbevægelser og fjernelse af valutarestriktioner.

Det er på denne baggrund, at der for nylig af EF-Domstolen er afsagt domme i to traktatbrudssager, der var anlagt af EF-Kommissionen mod Belgien. Dommene fastslår da også, at de belgiske regler er i strid med Romtraktaten. Når dommene alligevel overraskende tillader Belgien at opretholde reglerne,

må det anses som udtryk for Domstolens pragmatiske vurdering af, at det nuværende stadium i den fiskale harmonisering i EF ikke er modent til indgreb, der kan ødelægge medlemslandens finansielle balance.

De omtalte domme har været imødeset med særlig interesse her i landet, fordi realrenteafgiftsloven næppe kunne opretholdes, hvis dommene var gået Belgien imod.

En foreløbig, meget summarisk gennemgang af dommene tyder på, at de kun repræsenterer en midlertidig retstilstand, der vil vanskeliggøre udviklingen af EF's indre marked for finansielle tjenesteydelser. Af denne grund må enhver ansvarlig planlægning af den fremtidige lovgivning bygge på, at EF-Kommissionen ikke på længere sigt vil acceptere det resultat, dommene fører til.

Uanset udfaldet af de to domme vil det således være naivt at tro, at Danmark på længere sigt uanfægtet kan opretholde skattebestemmelser, der klart kolliderer med væsentlige principper i Romtraktaten. Realrenteafgiften må fjernes før eller senere, enten som konsekvens af EF-retten, eller fordi nye forsikringsprodukter, der ikke rammes af realrenteafgiften, vil dukke op og tiltrække danske pensionsopsparinger.

Den statsfinansielle virkning

Den væsentligste statsfinansielle virkning af realrenteafgiften har været, at provenuet, der inden for de nærmeste par år vil have indbragt mere end 100 mia. kr., har givet regering og folketingsflertal grundlag for at foretage en ikke uvæsentlig udvidelse af det offentlige forbrug. Uden afgiften og med uændrede resultater på statsregnskabet havde det været nødvendigt for staten hvert år at foretage besparelser på finansloven på gennemsnitligt omkring 2 pct.

Det er således en fejlagtig antagelse, at realrenteafgiften har en forbrugsbegrænsende virkning. Forholdet er det stik modsatte. Uden realrenteafgiften ville større pensionsformuer blive anbragt på markeds-mæssige betingelser i langsigtede investeringer, men med realrenteafgiften bruger man, og det vil sige staten, af fremtidens pensionsformuer for at kunne afholde dagsaktuelle udgifter, f.eks. til bevarelse af en stor offentlig sektor, til overførselsindkomster, til opretholdelse af ulandsbistand m.v. Dette er efter forslagsstillernes opfattelse både privatøkonomisk og statsfinansielt ganske uholdbart.

Det er også en fejlagtig antagelse, at realrenteafgiften skulle have positiv indflydelse på betalingsbalancen. Her er forholdet tværtimod, at fjernelse af realrenteafgiften vil forbedre betalingsbalancen, bl.a. ved